

«ویژه نامه»

به مناسبت ۲۲ بهمن

من یک نفرم!

اما اگر می‌توانستم تبدیل به ده‌ها و صدها نفر دیگر می‌شدم و ندای الله اکبر سر می‌دادم...

من یک فریاد هستم!

اما اگر می‌توانستم هزار هزار فریاد می‌شدم و بانگ تبری از دشمن داخلی و خارجی سر میدادم

من یک جان دارم...

جان من فدای انقلابی که عزت و شرف و آزادی را هم یاد داد و هم هدیه کرد...
جان نیمه جان من، فدای آرمان‌های ملتی که در برابر استبداد رضاخانی و اعوان و انصارش ایستادند و تا کنون هر ظلم و استبدادی را محکوم کرده و مقاومت گری کردند؛ در سراسر دنیا!
چه غزه باشد چه پاراچنار... چه یمن باشد و چه در همین ایران جان!
جان بی‌مقدار من، فدای آن ارزش‌های مکتب عاشورایی حسینی و مکتب فاطمی این انقلاب که ذلت را جز در پیروی از کفر بی‌مرز و شکم‌بارگی و شهوت‌گری ناشی از مال حرام و قضای دین نمیدانست و عزت را در پیروی از حق الهی و وارثان و حجت‌های دینش!

آری! ما از وحشت ظلم و ستم و شهوت بی‌مقدار لشکر تو خالی کفر و استبداد به حزب خدا؛ بله! جمهوری اسلامی پناه آورده و آرامش یافتیم...

این آرامش را مدیون خون پر فتوح تمامی شهدایی هستیم که تفکری خمینی وار داشتند... تفکری مسلمان وار داشتند تفکری به دور از هیجانات سیاسی تفکری که خود را خرج انقلاب و اسلام می‌کرد نه انقلاب و اسلام را خرج خود حالا نوبت ماست، نوبت خرج کردن...

هزینه پرداختن...

نوبت ماست الله اکبر گویان در مسیر حق افتادن...

نوبت ماست...

نوبت ملتی که گویی از یک جنگ و دفاع همه جانبه برگشته اند! خسته، زخم خورده و رنج کشیده اما پیروز!

گویی در رویارویی با دنیایی شقاوت و رذالت جنگیده ایم و قلب ما بدرد آمده اما هیبتی از حق! ما را یاری کرده است. گویی که نه؛ همین‌طور است! ما در برابر دنیای بی‌قانون و باطلی از خود دفاع می‌کردیم که هیچ ابایی از زیرپا گذاشتن تعهدات بین‌المللی و قوانین و کنوانسیون‌های بین‌المللی نداشت. پروژه ای تروریستی که شیطان بزرگ برای شکستن و تکه تکه کردن شیشه عمر ایران یکپارچه روی کار آورد اما نمیدانست که این شیشه زیر حرارت آتش هزاران شهید گلگون کفن... شکسته نخواهد شد، بلکه آبدیده و مستحکم‌تر خواهد ماند.